

Arbejdsgruppen finder, at tinglysning i bilbogen bør være en nødvendig, men dog ikke nødvendigvis i enhver situation tilstrækkelig, betingelse for, at den pågældende rettighed kan opnå beskyttelse mod kreditorforfølgning og mod godtroende aftaleerhververe.

Bilkøbere, långivere m.v. vil således ved at efterse bilbogen kunne få vished for, om de skal respektere underpant, ejendomsforbehold eller retsforfølgning.

Herved vil rettighedshavere få den nødvendige tilskyndelse til altid at lade underpant, ejendomsforbehold og retsforfølgning tinglyse, idet manglende tinglysning vil kunne medføre, at rettigheden fortrænges af senere godtroende aftaleerhververe eller kreditorer.

Justitsministeriet kan tiltræde dette forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 1, nr. 28 (§ 42 d).

Den foreslåede ordning, hvorefter bilbogen føres centralt for hele landet, indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at aftaleerhververe med hensyn til brugte biler normalt vil handle uagtsomt (og dermed være i ond tro), såfremt de ikke undersøger bilbogen inden aftalens indgåelse, også selv om aftalen indgås med en forhandler.

Forslaget indebærer en begrænsning af den såkaldte forhandlergrundsætning, der er en i retspraksis udviklet regel, hvorefter den, der overgiver en løsøre genstand til en person, som den pågældende vidste eller burde vide var forhandler af sådanne genstande, mister sin ret overfor en tredjemand, der i god tro køber genstanden af forhandleren.

Er der tale om køb af en fabriksny bil hos en forhandler, vil det som regel ikke være uagtsomt, såfremt køberen undlader at undersøge bilbogen. Hvis ekstinktionsbetingelserne i øvrigt er opfyldt, vil købere således i disse tilfælde kunne fortrænge en tidligere stiftet rettighed, selv om rettigheden er tinglyst.

Arbejdsgruppen har endvidere foreslået, at der i loven indføres en præciserende bestemmelse om betingelserne for, at aftaler og retsforfølgning kan fortrænge (ekstingvere) utinglyste rettigheder. En sådan bestemmelse findes i tinglysningslovens § 1, stk. 2, for så vidt angår fast ejendom, men ikke i lovens kapitel 7 for så vidt angår løsøre.

Justitsministeriet finder imidlertid ikke, at en sådan almindelig lovbestemmelse med hensyn til biler (og andet løsøre) vil kunne yde væsentlig vejledning, idet den næppe vil kunne udformes sådan, at den angiver alle de betingelser, som kan være relevante i de mange forskellige situationer, som kan opstå i praksis. En sådan bestemmelse, der alene skulle være præciserende, er ikke nødvendig af hensyn til bil-

bogens funktion og er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Der henvises til Betænkning nr. 1190/1990, kapitel 6.4.

5.3.5. Reglerne om pant i driftsinventar og materiel (tinglysningslovens §§ 37 og 47 b, stk. 2).

Efter tinglysningslovens § 37 omfatter pant i en ejendom, der varigt er indrettet med en særlig erhvervsvirksomhed for øje, virksomhedens driftsmateriel og driftsinventar, herunder biler, medmindre andet er aftalt.

Efter tinglysningslovens § 47 b, stk. 2, omfatter det i øvrigt gældende almindelige forbud mod pant i samlinger af ensartede eller til fælles brug bestemte ting, der betegnes ved almindelige benævnelser (tingsindbegreb), ikke pant i bl.a. driftsinventar og driftsmateriel til en erhvervsvirksomhed, der drives fra lejede lokaler.

Disse regler indebærer, at der vil kunne være pant i en bil, selv om det ikke fremgår af bilbogen.

Arbejdsgruppen har for at løse dette problem foreslået, at der skal ske særskilt tinglysning i bilbogen af sådanne panterettigheder i biler m.v., som i dag er omfattet af reglerne om tilbehørspant m.v. i tinglysningslovens §§ 37 og 47 b, stk. 2.

Der henvises til Betænkning nr. 1190/1990, kapitel 6.5.

Justitsministeriet kan tiltræde forslaget, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens udkast, jf. forslagens § 1, nr. 27 og 39.

5.3.6. Fremgangsmåden ved tinglysning i bilbogen.

Arbejdsgruppen foreslår i Betænkning nr. 1190/1990, at tinglysning i bilbogen skal ske på grundlag af et dokument, der er udfærdiget på en særlig blanket.

Et afgørende led i bilbogs-ordningen er, at man sikkert kan identificere det enkelte køretøj. Om dette spørgsmål henvises til betænkningen, side 76-77 og bilag 3. En sikker identifikation forudsætter en række nærmere oplysninger, først og fremmest stelnummer, men efter omstændighederne også indregistreringsnummer, fabrikat, model m.v. samt oplysninger om bilens ejer, f.eks. CPR- eller virksomhedsnummer.

Arbejdsgruppen foreslår, at de nærmere regler om, hvilke oplysninger, der skal gives, og om anvendelse af blanketter m.v., fastsættes administrativt. Arbejdsgruppen foreslår endvidere, at der i forbindelse med tinglysningen skal ske en prøvelse af dokumentets angivelser. Denne prøvelse forudsættes at ske bl.a. ved, at tinglysningspersonalet sammenhol-